

بازگشایی مکاتب دخترانه پس از نشست علمای دین

آزادی بیان زیر سلطه تفنگ و افراطیت

Third year- No: 70 - 7 May 2022

سال سوم - شماره هفتادم - ۱۷ ثور ۱۴۰۱

۱

۹۸ درصد زنان خبرنگار در بلخ وظایف خود را از دست داده و اکثریت بصورت پنهانی زندگی میکنند.

<< صفحه ۲

قتل یک دختر و پسر جوان به اتهام رابطه نامشروع در غزنی

مسوولان محلی طالبان در ولایت غزنی از قتل یک دختر و پسر جوان به اتهام رابطه نامشروع خبر می‌دهند. این دختر و پسر از سوی برادر و کاکای دختر به قتل رسیده‌اند.

سید اسحاق صالح سخنگوی والی طالبان برای ولایت غزنی به رسانه‌ها گفت که این رویداد روز گذشته (پنجشنبه، ۲۲ ثور ۱۴۰۱) در ساحه‌ی شهرک حکیم سنایی در مرکز ولایت غزنی رخ داده است.

به گفته‌ی صالح یک دختر و پسر جوان در یک رابطه نامشروع بودند که از سوی برادر و کاکای دختر به ضرب گلوله به قتل رسیده‌اند که عاملین این رویداد از سوی طالبان بازداشت شدند و تحقیقات بیشتر از نزد آنان جریان دارد.

در مورد هویت این پسر و دختر جزئیاتی ارائه نشده است.

جسد خفه شده‌ی یک آموزگار زن در نیمروز پیدا شد

منابع مردمی در ولایت نیمروز از پیدا کردن جسد خفه شده‌ی یک زن خبر می‌دهند، این جسد بعد از ظهر چهارشنبه (۱۴ ثور ۱۴۰۱) از ساحه‌ی نادعلی شمال شهر زرنج، مرکز این ولایت یافت شده است.

منابع می‌گویند این زن معلم بود و ساعت دو بجای بعد از ظهر از سوی افراد ناشناس اختطاف شد و سپس ساعت پنج عصر همان روز جسد خفه شده اش را یافتند.

<< صفحه ۳

نشست شورای امنیت سازمان ملل متحد در مورد حجاب اجباری زنان در افغانستان

کنفرانس آنلاین تحت عنوان "آزادی بیان زیر سلطه تفنگ و افراطیت" به مناسبت روز جهانی آزادی مطبوعات، با حضور خبرنگاران زن از سوی خبرگزاری زنان افغانستان و نهاد دموکراسی و توسعه‌ی افغانستان برگزار شد.

عبدالله احمدی مسوول نهاد دموکراسی و توسعه‌ی افغانستان هدف از برگزاری این کنفرانس را شناسایی چالشهای خبرنگاران و تکاپوی راه حل برای بیرون رفت از وضعیت بحرانی رسانه‌های آزاد در افغانستان ...

<< صفحه ۳

۹۸ درصد زنان خبرنگار در بلخ وظایف خود را از دست داده و اکثریت بصورت پنهانی زندگی میکنند.

بعد سقوط حکومت پیشین و آمدن طالبان درب های رسانه های افغانستان به روی زنان بسته شد و دیگر هیچ زنی حق نداشت تا فعالیت رسانه ایی داشته باشد در سومین روز سقوط که هفدهم اگست ۲۰۲۰ بود به ... کارمند رادیو تلویزیون ملی کابل اجازه ورود داده نشد و همینگونه در تمامی ولایات به هیچ زنی اجازه داده نشد تا به کار و فعالیت شان در رسانه ها ادامه بدهند.

با این حال خبرنگاران همه به فکر راه نجات شدند و تعدادی کشور را به قصد مهاجرت ترک کردند و تعدادی هم در گوشه و کنار بصورت مخفیانه زندگی میکنند و ارزشگاهی تغییر موقعیت میدهند تا طالبان گیر شان نکنند.

با این همه، بر بنیاد آمار نهادهای دفاع از رسانه های آزاد افغانستان می گوید، از زمان

ورود طالبان به کابل، فعالیت ۱۵۳ رسانه در ۲۰ ولایت کشور متوقف شده و در بسیاری از رسانه ها برای خانم ها هم اجازه فعالیت داده نمی شود که این تنها با آغاز ورود طالبان بود و با گذشت هر روز به این رقم و این قیودات افزوده میشود.

سمیرا (نام مستعار) یکی از خبرنگاران بلخ که فعلا بصورت پنهانی زندگی میکند میگوید زندگی واقعا برایش دشوار شده است و چالش های زندگی، مشکلات امنیتی، مشکلات اقتصادی، مشکلات روحی و روانی و ترس از مرگ وی را افسرده ساخته است و دیگر امیدی برای زندگی ندارد.

او می افزاید: "بیشتر از شش ماه میشود که ما در خانه بسر میبریم وظایف خود را از دست دادیم در ضمن از همه حقوق انسانی و طبیعی خود ما محروم شدیم امروز ما بر علاوه که کار خود را از دست دادیم ضربه شدید اقتصادی وارد شد برای ما که ما میتوانستیم قبلا کار کنیم و از زحمت و تلاش خود بتوانیم مصارف خود را پوره کنیم اما امروز این حق از ما گرفته شده ما بیکار شدیم در ضمن فعالیت که در اجتماع داشتیم میتوانستیم مصروف باشیم آنرا هم از دست دادیم و یک ضربه شدید روحی هم برای ما وارد شده بخاطر بیکاری بودن در خانه که این برای ما خیلی گران تمام میشود و در ضمن ما امروز نه تنها این که حق کار کردن را فعلا در رسانه نداریم ما حق بیرون برآمدن به گونه آزاد را هم از خانه نداریم یعنی آزادی ما هم سلب شده و انتخاب لباس از ما سلب شده ما نمیتوانیم به دل خود لباس بپوشیم یا هم نوع پوشش خود را انتخاب کنیم باید از خانج کخ بیرون می شویم یا چادری داشته باشیم یا هم حجاب به رنگ سیاه باید باشد که اینها همه اش نه تنها اینکه اینها میخواهند جایگاه زن را نشان بدهند در یک جامعه اسلامی نه تنها این مورد است بلکه هنوز به این عقیده هستند که یعنی زنان هیچ حق از خود ندارند هر آنچه که دولت ویا امارت اسلامی میگویند باید اینها آنرا بپذیرند حالانکه امروز زنان بیست سال قبل ما نیستیم ما تحصیل کردیم کار کردیم و تجربه بیشتر از یک دهه کار و فراگیری دانش و تحصیل را داریم چرا امروز ما آزاد نیستیم و به ذوق و سلیقه خود نمیتوانیم که برویم بیرون از خانه و کار کنیم و تحصیل کنیم تمام این حقوق از ما گرفته شده که امیدوار هستم توجه جدی صورت بگیرد از طرف جامعه ملل و بتوانند همین مشکلات که ما زنان امروز در افغانستان با آن مواجه هستیم یک راه بیرون رفت برای این پیدا شود چون فضا و شرایط برای ما خیلی قید شده و زندگی کردن هم خیلی دشوار شده."

در همین حال حریر (نام مستعار) یکی دیگر از خبرنگارن بلخ میگوید از روز آمدن طالبان تاکنون هشت بار تغییر موقعیت داده و از یک ولایت به ولایت دیگر رفته است تا بتواند زنده بماند ولی یک ماه نگذرد که طالبان موقعیت او را پیدا میکنند و باز هم مجبور میشود جای دیگری برای خود پیدا کند.

او میگوید تازه چند روز از زندگی مشترک او گذشته بود و تمام زندگی و خانه ای که او و همسرش برای خود ساخته بودند رها کردند و خانه بدوش و آواره برای زنده ماندن تلاش میکنند اما نمیدانند تا چی مدت میتواند موفق شود و خود را نجات بدهد

او سختی های را که کشیده چنین بیان میکند: "من زندگی که با تمام خون دل ساخته بودم و آرزو داشتم با همسرم زندگی رویایی خود را آنجا سپری کنم ولی نتوانستم حتا یک ماه هم آنجا زندگی کنم و خانه بدوش و آواره شدم در نبود من طالبان پشت درب خانه امرفته اند و از اطرافیان و همسایه هایم در مورد من پرس و جو کرده اند خانه ام را تلاشی کردند برایم خیلی سخت است وقت میبینم همسرم بخاطر من وظیفه و زندگی خود

را ترک کرده و با من هر لحظه در فرار است در این هفت ماه هرچی داشتم را فروختم و مصرف نقل مکان و خوراک ما کردیم اما دیگر فکر میکنم به آخر رسیدم چون دیگر نه پولی دارم و نه هم زر و زیوری همسرم هم که بخاطر من از وظیفه اش اخراج شد حالا حیران و نگران مانده ام که چی کار کنم و به کدام درب بروم."

در همین حال بهار (نام مستعار) یکی دیگر از خبرنگاران زن در بلخ حکایت بی سرنوشت شدن خود را چنین میکند: "من که قبلا در رسانه کار میکردم همچنان در کنار کارهای رسانه ای کار هار اجتماعی و فرهنگی نیز انجام میدادم که زندگی پرتحرک و خیلی عالی داشتم ولی بعد از سقوط دولت و آمدن امارت و دستاورد هایم به کلی نابود شد و نه فعالیت رسانه ای داریم نه میتوانیم در جامعه فعالیت نمایم که این حالت خود بر روح و روانم صدمه وارد نموده همچنان مشکلات اقتصادی را نیز برایم بوجود آورده ولی باهم تلاش کردم تا بتوانم یک کار غیر مسلکی برای پیشبرد زندگی ام نمایم که متاسفانه این فعالیت ها را با ترس و هراس انجام میدهم و بابت امنیت خود خیلی نگرانم چون در این روز اخیر احساس ناامنی میکنم چون در جریان کار با حرکت های ناخوشایند عساکر امارت روبرو شدم که هنگام رفتن به وظیفه و بیرون شدن از خانه یک دلهره ای ناخوش به وجودم میرسد که فکر و ذهنک را خیلی درگیر میسازد."

از سوی هم تعداد زیادی از رسانه ها و خبرنگاران به دلیل ضعف اقتصادی نتوانستند به فعالیت خود ادامه بدهند و پولی برای پرداخت مزد کارمندان خود نداشتن و مجبور شدند درب رسانه های شان را ببندند، و در کنار این با فرمان تازه طالبان که هیچ رسانه حق ندارد نشرات تولیدات رسانه ای و سینمایی کشور های خارجی را داشته باشد و صدا و تصویر زنان هم نباید در رسانه ها باشد رسانه ها را به ناکجاء گاه برده و مجبور هستند به فعالیت خود توقف بدهند.

حسینا که قبلا کارمند یکی از رسانه های خصوصی بود و اکنون بیکار است و در خانه بسر میبرد چنین میگوید: "ورود طالبان در افغانستان بیشتر از دیگر اقشار جامعه روی خانم ها تاثیرات منفی زیادتر گذاشته از جمله زنان خبرنگار که میتوانم بگویم در ولایت بلخ از حدود صد در صد فعلا بیشتر از نود در صد شان بیکار شدند. در وضعیت بسیار بدی قرار دارند و یک شمار بسیار اندک و انگشت شماری که کار میکنند ممکن به دلیل وضعیت بدی اقتصادی شان از روی ناگزیری کار میکنند ان هم یا اینکه هویت شان پنهان است یا اینکه بشکلی کار میکنند که هویت شان آشکار نشود اگر کار میکنند نمیتوانند واقعیت های عینی که در جامعه به تصویر بکشند و به نحوی کار میکنند که فقد همان مزد خود را بدست بیاورند و روزگار خود را بچلانند در کل در یک وضعیت نا بسامان و بسیار سخت قرار دارند زنان خبرنگار در ولایت بلخ در کل در تمام افغانستان و فکر می کنم ولایت بلخ بیشتر نسبت به مرکز از این ره گذر متاثر شده خبرنگاران بیشتر بیکار شدند و علت این که خبرنگاران زن بیکار شدند این است که اکثریت رسانه ها در بلخ فعالیت داشتند رسانه های محلی او ها هم بنا بر وضعیت بد اقتصادی رسانه های محلی بسته شده و همان خبرنگار های که شاغل بودند بیکار شدند ویا کارکنان رسانه ای در کل که در برنامه های اجتماعی و تفریحی مصروف بودند آنها محدودیت های که در رسانه ها وضع شد و برنامه ها از بین رفت و یا برداشت شد آنها کار خود را از دست دادن و فعلا بیکار استند."

این درحالیست که حدود چهار ماه پیش تنها پنج درصد از خبرنگاران زن در افغانستان در در وظیفه های شان باقی مانده بود اما با گذشت زمان فعلا این فیصدی نیز بصورت چشم گیری کاهش یافته و تنها تعدادی انگشت شماری آن هم بصورت پنهانی و با نام های مستعار کار میکنند.

آزادی بیان زیر سلطه‌ی تفنگ و افراطیت

جسد خفه شده‌ی یک آموزگار زن در نیمروز پیدا شد

منابع مردمی در ولایت نیمروز از پیدا کردن جسد خفه شده‌ی یک زن خبر می‌دهند، این جسد بعد از ظهر چهارشنبه (۱۴ ثور ۱۴۰۱) از ساحه‌ی نادعلی شمال شهر زرنج، مرکز این ولایت یافت شده است. منابع می‌گویند این زن معلم بود و ساعت دو بجای بعد از ظهر از سوی افراد ناشناس اختطاف شد و سپس ساعت پنج عصر همان روز جسد خفه شده اش را یافتند.

به گفته‌ی مردم محل ممکن است وی توسط چادرش خفه شده باشد.

تا هنوز علت و انگیزه‌ی این رویداد مشخص نشده است. مسؤولان طالبان در نیمروز نیز در این مورد چیزی نگفته‌اند.

خبرگزاری زنان افغانستان

بازگشایی مکاتب دخترانه پس از نشست علمای دین

انس حقانی برادر سراج الدین حقانی یکی از اعضای ارشد طالبان می‌گوید که مکاتب متوسطه و لیسسه، به‌زودی به‌روی دختران بازگشایی خواهد شد.

حقانی امروز (چهارشنبه، ۱۴ ثور ۱۴۰۱) در یک نشست مردمی در ولایت خوست گفت که در روزهای آینده یک نشست با حضور علمای دین برگزار خواهد شد و بازگشایی مکاتب دخترانه، موضوع اصلی این نشست است.

او درین نشست به مردم ولایت خوست گفته است که طالبان مخالف آموزش دختران نیستند.

قرار بود مکاتب‌های دخترانه پس از ماه‌ها تعطیلی بعد از نوروز ۱۴۰۱ در سوم حمل سال جاری در سراسر کشور بازگشایی شوند اما وزارت معارف طالبان در همان روز اعلام کرد که مکاتب‌های متوسطه و لیسسه‌ی دخترانه تا امر ثانی هم‌چنان بسته می‌مانند. این امر طالبان با واکنش‌های منفی گسترده روبرو شد و نهادهای ملی و بین‌المللی خواهان بازگشایی بی قید و شرط مکاتب دخترانه از سوی طالبان شدند. با وجود فشارهای جامعه‌ی جهانی اما طالبان به بازگشایی مکاتب دخترانه تن نداده‌اند.

خبرگزاری زنان افغانستان

گزارشها و حتی برنامه‌های تلویزیونی را فلتر می‌کنند و سپس اجازه‌ی نشر می‌دهند. خانم منیر معتقد است که زیر سلطه‌ی طالبان آزادی بیان و آزادی مطبوعاتی وجود ندارد و شبکه‌های اجتماعی جای مطبوعات آزاد را پر کرده است.

خانم منیر همچنان با اشاره به محاکمه‌ی خالد قادری یکی از

نویسندگان افغانستانی گفت که اکنون شهروندان افغانستان در فضای مجازی هم حق ابراز نظر و عقیده را ندارند زیرا طالبان مخالفین شان را به حرم نوشتن و ابراز نظر در بند می‌کشد و محاکمه می‌کند.

در همین حال حمیرا ثاقب مسوول خبرگزاری زنان افغانستان با قدر دانی از فعالیت‌های خبرنگاران زن زیر سلطه‌ی طالبان برای حفظ دستاوردهای زنان خبرنگار قدر دانی نموده و افزود که بعد از حاکمیت طالبان از نقطه‌ی افغانستان که صدای اعتراض و مخالفت بر علیه طالبان بلند شده است صدای زنان افغانستان بوده است اما حکومت سرپرست طالبان همواره این صداها را سرکوب کرده است. وی با اشاره به فعالیت‌های اعتراضی زنان معترض در خیابان‌های کابل گفت:

“زنان افغانستان امروز اجازه ندادند که معامله گران تاریخ یک بار دیگر بر جسد زنان به معامله بنشینند و زنان را به زور در کنج خانه دفن کنند، خبرنگاران گمنام و شجاع مسولیت خود دانسته و ظلمی که بر مردم افغانستان روا داشته می‌شود را روایت می‌کنند.”

خانم ثاقب علاوه نمود که وزارت اطلاعات و فرهنگ طالبان به رسانه‌های فعال در حوزه‌ی مسایل زنان تحت حاکمیت شان اجازه‌ی فعالیت نداده است ازینرو اکثر خبرنگاران گمنام و بی هویت فعالیت رسانه‌ای می‌کنند تا وضعیت زنان و کودکان را پوشش دهند و محرومیت و مظلومیت این روزهای افغانستان را روایت کنند.

اشتراک کنندگان این کنفرانس از خبرنگاران افغانستان مقیم خارج از کشور خواستند که برای یک تغییر سیاسی در افغانستان جامعه جهانی و دیگر جهانیان را به چالش بکشد تا دیگر اینگونه خبرنگاران با دست و بال بسته به تماشای مرگ آزادی بیان و آزادی مطبوعات ننشینند.

به باور اشتراک کنندگان این کنفرانس تنها راه عبور ازین بحران، ایجاد یک تغییر سیاسی در ساختار حکومت افغانستان است.

لطیفه سادات موسوی

کشته و زخمی شدن دو زن در جاغوری

منابع محلی در ولسوالی جاغوری ولایت غزنی از جان باختن یک زن و زخمی شدن دخترش در پی یک حمله‌ی مسلحانه‌ی افراد ناشناس خبر می‌دهند. به گفته‌ی منابع، این رویداد پنج‌شنبه شب هفته گذشته (۲۲ ثور) در روستای سنگ‌ماشه از مربوطات مرکز جاغوری رخ داده است. در این حمله یک زن جان باخته و دخترش زخمی شده و در حال حاضر در شفاخانه تحت مداوی قرار دارد.

تاکنون انگیزه‌ی این حمله روشن نیست و کسی هم در این زمینه دستگیر نشده است.

منابع مردمی گفته‌اند که شوهر این زن از دوستان و همکاران مسئولان محلی طالبان در جاغوری است و چندی پیش سران طالبان را در خانه‌اش مهمان کرده بود.

کنفرانس آنلاین تحت عنوان “آزادی بیان زیر سلطه‌ی تفنگ و افراطیت” به مناسبت روز جهانی آزادی مطبوعات، با حضور خبرنگاران زن از سوی خبرگزاری زنان افغانستان و نهاد دموکراسی و توسعه‌ی افغانستان برگزار شد. عبدالله احمدی مسوول نهاد دموکراسی و توسعه‌ی افغانستان هدف از برگزاری این

کنفرانس را شناسایی چالش‌های خبرنگاران و تکاپوی راه حل برای بیرون رفت از وضعیت بحرانی رسانه‌های آزاد در افغانستان عنوان نمود.

آقای احمدی با اشاره به اوضاع نابسامان رسانه‌گری در افغانستان گفت:

“با آمدن طالبان در افغانستان فعالیت رسانه‌ها و مطبوعات نیز مانند دیگر ساختارهای دموکراتیک بهم ریخت و بخش عظیمی از خبرنگاران کارکشته مجبور به ترک وطن شد و خبرنگارانی که تحت سلطه‌ی طالبان فعالیت می‌کنند همه روزه مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند، شکنجه می‌شوند و حتی جان باختند.”

آقای احمدی علاوه نمود که زنان خبرنگاران بخاطر ترس و نگرانی از خشونت طالبان حتی در روز آزادی مطبوعات با نام‌های مستعار با رسانه‌های بیرونی مصاحبه می‌کنند و از وضعیت زنان گزارش می‌دهند.

انیسه شهید یکی از خبرنگاران معروف افغانستان که با آمدن طالبان به کشورهای خارجی پناهنده شده درین کنفرانس گفت که وی هیچ‌گاه تصور حاکمیت دوباره‌ی طالبان را نداشت که منجر به مرگ آزادی بیان و رسانه‌ها در افغانستان شده است.

“ما متأسفانه امسال در روز جهانی آزادی مطبوعات در سوگ از دست دادن آزادی بیان و مطبوعات در افغانستان نشستیم، گروه طالبان یک روز پس از حاکمیت شان در افغانستان دروازه‌ی تلویزیون ملی را به روی زنان بسته کرد و خبرنگاران تحت سلطه‌ی طالبان اجازه‌ی پوشش هر خبر و گزارش را ندارند و همچنان هیچ شهروندی تحت حاکمیت طالبان حق اعتراض را ندارد.”

وی همچنان می‌گوید که افراد طالبان بدون در نظر داشت قوانین با سلاح و تفنگ وارد اتاق‌های خبری رسانه‌ها می‌شود و کارمندان رسانه‌ای را به جرم نوشتن خبر و گزارش با خود می‌برند و پس از شکنجه‌ی زیاد آزاد می‌کنند.

به گفته‌ی خانم شهید مقامات طالبان با زنان خبرنگار مصاحبه نمی‌کند و در برنامه‌های تلویزیونی که مجری آن زنان باشند شرکت نمی‌کنند.

در همین حال مکیه منیر یکی از روزنامه‌نگاران زن در افغانستان درین کنفرانس گفت که طالبان محتوای نشراتی رسانه‌ها را به نفع خود تغییر دادند و خبرها و

نشست شورای امنیت سازمان ملل متحد در مورد حجاب اجباری زنان در افغانستان

با افزایش محدودیت علیه زنان و دختران در افغانستان و حجاب اجباری شورای امنیت سازمان ملل متحد از برگزاری یک نشست خبر می‌دهد.

این نشست به پیشهاد نمایندگی دائمی ناروی فردا (پنجشنبه، ۲۲ ثور ۱۴۰۱) در سازمان ملل برگزار می‌شود.

این نمایندگی در یک توییتی نوشته است که هدف از برگزاری نشست فردا، رسیدگی به افزایش محدودیت علیه حقوق بشر و آزادی‌های دختران و زنان در افغانستان است. دیبورا لاینز نماینده‌ی ویژه‌ی دبیرکل سازمان ملل در افغانستان نیز سخنرانی خواهد کرد.

Celebrating World Press Freedom Day in Kabul

The Office of the United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) said in a press release that the Office, in cooperation with UNESCO, celebrated World Press Freedom Day in Kabul.

“The event hosted a number of Afghan journalists and media advocates and provided an opportunity to discuss the small and limited media space in the country and ways to address it,” the statement said.

UNAMA Deputy Director-General Matthew Nodson paid tribute to the hard-working journalists for their determination and perseverance.

“Let me assure you that UNAMA and the United Nations family in Afghanistan stand by you in full solidarity with your call for immunity, professional independence and a free press,” he said.

TOLOnews chairman Khaplwak Sapai spoke on behalf of the Afghan media community at the event, calling for the support of journalists from the United Nations and the international community.

He warned that otherwise the structure of the Afghan media would be destroyed due to the restrictive environment and the financial crisis.

UNESCO said in a statement read at the conference that it was concerned about the detention of journalists and the increase in restrictions on media freedom. It called on everyone to support the freedom of the press and the right of journalists to carry out their duties without fear of arrest or intimidation.

In a joint video message, Richard Bennett, Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, and Irene Khan, Special Rapporteur on the promotion and protection of freedom of expression and expression, called on the authorities to recognize a free, pluralistic and independent media. Recognize and respect it and act in accordance with Afghanistan’s obligations under international human rights instruments related to freedom of opinion and expression.

May 3 coincides with World Press Freedom Day, but UNAMA is celebrating it today.

Reporter: Latifa Sadat Mosavi